

Marijin život (XVII): Gospodinovo uskrsnuće i uzašašće

Možemo zamisliti da je uz pomoć Ivana, koji se nije odvajao od nje nakon što ju je podno križa primio kao majku, posvetila prethodne sate kako bi okupila Gospodinove učenike kako bi ih ojačala u vjeri i nadi, napose one koji su bili kukavice u tim bolnim trenucima.

14.09.2011.

Članci u vezi

U zoru trećega dana, jedne subote, Marija Magdalena, Marija Jakovljeva i Saloma zaputile su se prema Isusovu grobu. Ljubav ih tjerala na posljednju službu prema mrtvome Isusovu tijelu, koju nisu mogle dovršiti u petak popodne. Dok su hodale, pitale su jedna drugu: *Tko će nam pomaknuti stijenu na ulazu u grob?* (Mk 16, 3). Tamo je zapravo bila jedna vrsta mlinskoga kotača koji su neki ljudi postavili kako bi zatvorili grob.

Privlači pažnju to što evanđelisti ne spominju Presvetu Djevicu. Nakon što je bila podno Križa, Gospa se ne pojavljuje sve do Uznesenja, kada sv. Luka, na početku Djela apostolskih, spominje da je susreo Mariju u *Cenakulu* jeruzalemskom, s apostolima, i drugim ženama koje su slijedile Gospodina iz Galileje, i nekim njegovim rođacima (Dj 1, 12-14).

Ta je šutnja veoma rječita. Marija je, nasuprot svima drugima, čvrsto vjerovala riječima svoga Sina, kojima je bio predskazao svoje uskrsnuće od mrtvih trećega dana. Stoga su najstariji kršćani mislili da je provela noć između subote i nedjelje bdijući, čekajući trenutak u kojem će Isus ispuniti svoje obećanje. Možemo zamisliti da je uz pomoć Ivana, koji se nije odvajao od nje nakon što ju je podno križa primio kao majku, posvetila prethodne sate kako bi okupila Gospodinove učenike kako bi ih ojačala u vjeri i nadi, napose one koji su bili kukavice u tim bolnim trenucima.

Dok je svitao novi dan, koji se ubrzo počeo nazivati danom Gospodnjim, Gospa je sve više i više molila. Vjera i nada rođene Crkve bila je usredotočena na nju. I prvo ukazanje uskrsloga Gospodina bilo je njegovoj Majci: ne kako bi povjerovala, nego kao nagrada za njezinu vjernost i

utjeha za njezinu bol. Zatim se vijest širila od usta do usta: najprije među učenicima, onima kojima je priopćeno, te ženama koje su bile na grobu; i poslije su krugovi među kojima se širila vijest bili sve širi.

Međutim, u Jeruzalemu su duše također još bile potresene; raspeće Kristovo nije umirilo mržnju prvaka svećeničkih i starješina. Nad apostolima je visjela ozbiljna opasnost: oni su optuženi za krađu i skrivanje leša. Možda su zbog toga anđeli obavijestili žene – kako bi priopćile učenicima – ono što im je sam Isus rekao prije muke: da odu u Galileju (Lk 24, 8).

Te prve nedjelje bilo je puno odlazaka na prazan grob. Oni su završili Isusovim ukazanjem Apostolima u *Cenakulu*, a tamo je, tjedan dana poslije, slijedilo drugo ukazanje (Iv 20, 19). Poslije toga morali su putovati u Galileju, s

Marijom među njima, putovima koje su već prolazili u radosnom društvu s Isusom.

U iščekivanju Gospodinova ukazanja, apostoli su se vratili svom ribarskom poslu (Iv 21, 1), dok je Djevica, sigurno smještena u kući u Kafarnaumu gdje su prije živjeli, nastavila jačati sve u vjeri i ljubavi.

Malo-pomalo neprijateljski su se duhovi primirili, apostoli i učenici ojačani su u vjeri u uskrsnuće. Nakon svakog susreta s Gospodinom – evanđelja nam govore samo o nekima – izlaze zapaljeni, radosni, optimističnoga lica prema budućnosti. Dok se, u određenom trenutku, Isus nije pojavio svojim bližnjima u Jeruzalemu kako bi im dao posljednja učenja i preporuke, jer se posljednji čas približavao.

Bilo je poslijepodne, nakon što su zajedno blagovali posljednji obrok. Na vrhu Maslinske gore, u podnožju

koje je Jeruzalem, imali su posljednji obiteljski sastanak s Gospodinom. Vjerojatno su se srca malo stisnula, misleći da ga više neće vidjeti. Ali sam Gospodin im je potvrdio da će s njima biti na jedan novi način (Mt 28, 20)

Zapovijedio im je da se ne udaljuju iz Jeruzalema nego da čekaju Očevo obećanje (Dj 1, 4), i zatim je uzašao na nebo kako bi dijelio Gospodstvo Božje u svojem Presvetom čovještvu. Sv. Luka iznosi tu scenu detaljno: *izašao je prema Betaniji i podižući svoje ruke blagoslovio ih je. I dok ih je blagoslivljao, udaljio se od njih te se počeo dizati u nebo. I oni su mu se poklonili, nakon čega su se vratili u Jeruzalem s velikom radošću* (Lk 24, 50-52). Bila je s njima Isusova majka, koja je bila također Majka svima njima. Stojeći zbijeni oko nje, čekali su dolazak obećanoga Duha Svetoga.

J. A. Loarte

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/marijin-zivot-xvii-
gospodinovo-uskrsnuce-i-uzasasce/](https://opusdei.org/hr-hr/article/marijin-zivot-xvii-gospodinovo-uskrsnuce-i-uzasasce/)
(21.03.2026.)